

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
145

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 934

Περί κυρώσεως τῆς εἰς Μόσχαν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1978 ὑπογραφείσης, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, Προξενικῆς Συμβάσεως καὶ τοῦ συννημμένου εἰς αὐτὴν Πρωτοκόλλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφιστάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχύον νόμου ἡ εἰς Μόσχαν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1978 ὑπογραφείσα, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν. Προξενικὴ Σύμβασις καὶ τὸ συννημμένον εἰς αὐτὴν Πρωτόκολλον τῶν ὁποίων τὰ κείμενα εἰς πρωτότυπον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχουν ὡς ἀκολουθῶς:

ΠΡΟΞΕΝΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

Ο Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τὸ Προεδρεῖο τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ τῆς Ἐνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

Ἐμπνεόμενοι ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ἀναπτύξουν τὰς ὑφισταμένας σχέσεις φιλίας καὶ τὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν,

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως ρυθμίσουν τὰς μεταξὺ τῶν προξενικῶν σχέσεις,

Ἀπεφάσισαν νὰ συνάψουν τὴν παροῦσαν προξενικὴν Σύμβασιν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διώρισαν ὡς Πληρεξουσίου,

Ο Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τὸν κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΛΛΗΝ, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ τῆς Ἐνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν τὸν κ. ANDREI ANDREIEVITCH GROMYCO Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἐνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

Οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα τῶν, δεόντως συντεταγμένα, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κατωτέρω :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

ΟΡΙΣΜΟΙ

Ἄρθρον 1

Εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δέον νὰ νοῆται :

1. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὴ ἀρχή» πᾶν γενικὸν προξενεῖον, προξενεῖον, ὑποπροξενεῖον ἢ προξενικὸν πρακτορεῖον.
2. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὴ περιφέρεια» ἡ περιοχὴ τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ παραχωρηθεῖσα εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων.
3. Διὰ τοῦ ὅρου «ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς» τὸ ἐπιφορτισμένον ὅπως διευθύνῃ μίαν προξενικὴν ἀρχὴν πρόσωπον.
4. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὸς λειτουργὸς» πᾶν πρόσωπον, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν ἀσκήσιν τῶν προξενικῶν καθηκόντων.
5. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὸς υπάλληλος» πᾶν πρόσωπον τὸ ὁποῖον, μὴ ὂν προξενικὸς λειτουργός, ἀσκεῖ διοικητικά, τεχνικά ἢ οἰκιακά καθήκοντα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.
6. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικοὶ χώροι» πᾶν κτίριον ἢ τμήμα κτιρίου, οἱ βοηθητικοὶ χώροι ὡς καὶ τὰ συνεχόμενα πρὸς τὰ κτίρια, τὰ τμήματα κτιρίων καὶ τοὺς βοηθητικούς τούτους χώρους οἰκόπεδα, χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ προξενικοὺς σκοποὺς, οἷοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ κύριος τούτων.
7. Διὰ τοῦ ὅρου «προξενικὰ ἀρχεῖα» πᾶσα ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία, τὸ ὕλικόν κωδικοποιήσεως, τὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία, τὸ τεχνικὸν ὕλικόν γραφείου ὡς καὶ τὰ ἐπιπλά τὰ ὁποῖα προορίζονται διὰ τὴν διατήρησίν των.
8. Διὰ τοῦ ὅρου «πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς» πᾶν πλοῖον φέρον τὴν σημαίαν τοῦ κράτους τούτου, ἐξαίρεσει τῶν πολεμικῶν σκαφῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Ἐγκαθίδρυσις τῶν προξενικῶν ἀρχῶν. Διορισμὸς τῶν προξενικῶν λειτουργῶν καὶ υπαλλήλων.

Ἄρθρον 2

1. Μία προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ κράτους τούτου.

2. Ἡ ἔδρα τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἡ τάξις τῆς καὶ ἡ περιφέρειά τῆς καθορίζονται διὰ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ κράτους διαμονῆς. Μεταγενέστεραι τροποποιήσεις τῆς ἔδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τῆς τάξεώς τῆς καὶ τῆς περιφέρειας τῆς δύνανται νὰ ἐπέλθουν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 3

Μόνον ὑπὸ τοῦ κράτους ἀποστολῆς δύναται νὰ εἶναι προξενικὸς λειτουργός.

Ἄρθρον 4

1. Πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὸ Κράτος ἀποστολῆς ἐξασφαλίζει, διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, τὴν συναίνεσιν τοῦ Κράτους διαμονῆς εἰς τὸν διορισμὸν τούτου.

2. Τὸ κράτος ἀποστολῆς, μέσῳ τῆς διπλωματικῆς τούτου ἀποστολῆς, φροντίζει ὅπως περιέλθῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς τὸ προξενικὸν δίπλωμα ἢ ἕτερον ἔγγραφον ἀφορῶν τὸν διορισμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. Τὸ προξενικὸν δίπλωμα ἢ τὸ ἕτερον ἔγγραφον ἀναγράφουν τὸ ἐπώνυμον καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὴν ὑπηκοότητά του, τὸν βαθμὸν του, τὴν θέσιν του, τὴν προξενικὴν περιφέρειαν ὅπου θ' ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του καὶ τὴν ἔδραν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

3. Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ προξενικοῦ διπλώματος ἢ τοῦ ἑτέρου ἔγγραφου τοῦ ἀφορῶντος τὸν διορισμὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τὸ κράτος διαμονῆς τοῦ χορηγῇ τὸ ταχύτερον δυνατόν καὶ ἀνεξόδως τὸ ἐκτελεστήριον ἔγγραφον ἢ ἕτερον τινὰ ἄδειαν.

4. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς γίνεται δεκτὸς εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του ἀφ' οὗ τὸ κράτος διαμονῆς χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν τὸ ἐκτελεστήριον ἔγγραφον ἢ ἕτερον τινὰ ἄδειαν.

5. Τὸ κράτος διαμονῆς δύναται ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκτελεστήριου ἔγγραφου ἢ ἑτέρας τινὸς ἀδείας νὰ συγκατατεθῇ ὅπως ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς γίνῃ προσωρινῶς δεκτὸς εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του.

6. Εὐθὺς ὡς ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων του, ἔστω καὶ προσωρινῶς, αἱ ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς λαμβάνουν ἅπαντα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του.

Ἄρθρον 5

1. Τὸ κράτος ἀποστολῆς γνωστοποιεῖ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς τὰ ἐπώνυμον, ὀνόματα, ὑπηκοότητα, βαθμὸν καὶ θέσιν τῶν προξενικῶν λειτουργῶν ἄλλων ἢ ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

2. Τὸ κράτος ἀποστολῆς γνωστοποιεῖ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ Κράτους διαμονῆς τὰ ἐπώνυμον ὀνόματα, ὑπηκοότητα καὶ θέσιν τοῦ διοριζομένου εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν προξενικοῦ υπαλλήλου.

3. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς χορηγοῦν εἰς τοὺς προξενικοὺς λειτουργοὺς, τοὺς προξενικοὺς υπαλλήλους καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των τὰ ὁποῖα συγκατοικοῦν μὲ αὐτοὺς, τὰ ἐνδεδειγμένα δελτία ταυτότητος.

Ἄρθρον 6

Τὸ κράτος διαμονῆς δύναται νὰ γνωστοποιήσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ χωρὶς οὐδεμίαν αἰτιολογίαν εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ὅτι τὸ ἐκτελεστήριον ἔγγραφον ἢ ἕτερά τις ἄδεια χορηγηθεῖσα εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀνακαλεῖται ἢ ὅτι ὁ προξενικὸς λειτουργὸς ἢ ὁ προξενικὸς υπάλληλος δὲν εἶναι ἀποδεκτός. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ κράτος ἀποστολῆς ὀφείλει νὰ ἀνακαλέσῃ ἕνα τοιοῦτον προξενικὸν λειτουργὸν ἢ ἕνα τοιοῦτον προξενικὸν υπάλληλον ἐὰν ἤρχισεν ἤδη τὴν ἐνά-

σκησιν τῶν καθήκοντων του. Ἐὰν τὸ κράτος ἀποστολῆς δὲν ἐκπληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, τὸ κράτος διαμονῆς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅπως ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦτο τὴν ιδιότητα τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ ἢ τοῦ προξενικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 7

1. Ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κωλύεται δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του ἢ ἐὰν ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀποστολῆς εἶναι προσωρινῶς κενή, τὸ κράτος ἀποστολῆς δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὰ καθήκοντα τοῦ διευθύνοντος ἀναπληρωτοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἰς λειτουργὸν τῆς αὐτῆς ἢ ἐτέρας προξενικῆς ἀρχῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ εἰς μέλος τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς τοῦ ἀποστολῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς. Τὸ ἐπώνυμον καὶ τὰ ὀνόματα τοῦ προσώπου τούτου γνωστοποιῶνται προηγουμένως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Ὁ διευθύνων ἀναπληρωτὴς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δικαιούται νὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὸν ὅποιον ἀντικαθιστᾷ. Ἀπολαύει τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, προνομίων καὶ ἀσυλίας αἱ ὁποῖαι παρέχονται εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

3. Ὁ διορισμὸς μέλους τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς εἰς προξενικὴν ἀρχὴν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θίγει τὰ προνόμια καὶ τὰς ἀσυλίας αἱ ὁποῖαι τοῦ παρεσχέθησαν δυνάμει τοῦ διπλωματικοῦ του καθεστώτος.

Ἄρθρον 8

1. Τὸ κράτος ἀποστολῆς δύναται, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς τύπους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους διαμονῆς, νὰ ἀποκτᾷ κατὰ κυριότητα, νομὴν ἢ κατοχὴν, τὰ οἰκόπεδα, κτίρια ἢ τμήματα κτιρίων, νὰ κατασκευάζῃ τὰ κτίρια ἢ νὰ διαρρυθμίσῃ τὰ οἰκόπεδα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἢ τὴν διατήρησιν μιᾶς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ διὰ τὴν κατοικίαν τῶν προξενικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων ὑπάρχοντων τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης τὸ κράτος διαμονῆς παρέχει τὴν βοήθειάν του εἰς τὸ κράτος ἀποστολῆς ἐν ὅσῃ πραγματώσεως τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης παραγράφου προβλεπομένων δικαιωμάτων.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀπαλλάσσουν τὸ κράτος ἀποστολῆς τῆς ὑποχρέωσιν ὅπως συμμορφώσῃται πρὸς τὴν νομοθεσίαν περὶ δομῆσεως καὶ πολεοδομίας ἰσχύουσας ἐντὸς τῆς ζώνης ἐνθα κεῖνται τὰ οἰκόπεδα, τὰ κτίρια ἢ τὰ τμήματα κτιρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

Προνόμια καὶ ἀσυλίας.

Ἄρθρον 9

1. Τὸ κράτος διαμονῆς θὰ λαμβάνῃ πάντα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ. Ἐπίσης τὸ κράτος διαμονῆς θὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ δύναται ὁ προξενικὸς λειτουργὸς νὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του καὶ νὰ ἀπολαύῃ τῶν δικαιωμάτων, προνομίων καὶ ἀσυλίας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Τὸ κράτος διαμονῆς λαμβάνει πάντα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προστασίαν τῶν προξενικῶν χώρων καὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 10

1. Ὁ θυρεὸς μετὰ τῶν ἐμβλημάτων τοῦ κράτους ἀποστολῆς, περιλαμβάνων τὴν ἐνδειξιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ εἰς ἐκείνην τοῦ κράτους διαμονῆς, δύναται νὰ τοποθετῇται ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ κατεχομένου ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κτιρίου.

2. Ἡ σημαία τοῦ κράτους ἀποστολῆς δύναται νὰ ὑψοῦται ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ὡς καὶ ἐπὶ τῆς κατοικίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

3. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς δύναται νὰ ἀναρτᾷ τὴν σημαίαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐπὶ τῶν μεταφορικῶν του μέσων.

Ἄρθρον 11

1. Οἱ προξενικοὶ χώροι εἶναι ἀπαρχβίαστοι. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς δὲν δύνανται νὰ εἰσχωροῦν ἐντὸς τῶν προξενικῶν χώρων χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τοῦ ὑφ' ἐνὸς τούτων ὑποδειχθέντος προσώπου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 12

Τὰ προξενικὰ ἀρχεῖα εἶναι ἀπαρχβίαστα κατὰ πάντα χρόνον καὶ ὅπουδῆποτε καὶ ἂν εὐρίσκωνται.

Ἄρθρον 13

1. Ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δικαιούται νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ μετὰ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν λοιπῶν προξενικῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύναται νὰ χρησιμοποιοῖ τὰ συνήθη μέσα ἐπικοινωνίας ὡς καὶ τοὺς ταχυδρόμους, τοὺς σφραγισμένους σάκκους καὶ τὰ κρυπτογραφημένα μηνύματα. Ἐν τούτοις ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐγκαθιστᾷ καὶ νὰ χρησιμοποιοῖ ραδιοπομπὸν παρὰ μόνον μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ κράτους διαμονῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν συνήθων μέσων ἐπικοινωνίας ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τὰ αὐτὰ τέλη τὰ ὅποια ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

2. Ἡ ἐπίσημος ἀλληλογραφία τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, οἰοδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ χρησιμοποιούμενα μέσα ἐπικοινωνίας, ὡς καὶ ὁ προξενικὸς σάκκος φέρειν εὐδιακρίτους ἐξωτερικὰς ἐνδείξεις τοῦ ἐπισήμου χαρακτῆρος του, εἶναι ἀπαρχβίαστοι καὶ δὲν δύναται νὰ παρακρατηθοῦν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς. Διὰ τοῦ ὅρου «ἐπίσημος ἀλληλογραφία» νοεῖται πᾶσα ἀλληλογραφία σχετιζομένη πρὸς τὴν προξενικὴν ἀρχὴν καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῆς. Ὁ προξενικὸς σάκκος δὲν δύναται νὰ περιέχῃ παρὰ μόνον τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν, ὡς καὶ ἔγγραφα ἢ ἀντικείμενα προοριζόμενα ἀποκλειστικῶς δι' ὑπηρεσιακὴν χρῆσιν.

3. Οἱ προξενικοὶ ταχυδρόμοι τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἀπολαύουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, προνομίων καὶ ἀσυλίας τῶν ὁποίων ἀπολαύουν καὶ οἱ διπλωματικοὶ ταχυδρόμοι.

4. Ὁ προξενικὸς σάκκος δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν κυβερνητὴν πλοίου ἢ ἀεροσκάφους. Ὁ κυβερνήτης αὐτὸς φέρει ἐπίσημον ἔγγραφον ἐμφαίνον τὸν ἀριθμὸν τῶν δεμάτων τῶν ἀπαρτιζόντων τὸν σάκκον πλὴν ὅμως δὲν λογίζεται ὡς προξενικὸς ταχυδρόμος. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ παραλαμβάνῃ τὸν προξενικὸν σάκκον ἀπ' εὐθείας καὶ ἐλευθέρως ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἀεροσκάφους ὡς ἐπίσης καὶ νὰ τοῦ παραδίδῃ ἓνα τοιοῦτον σάκκον.

Ἄρθρον 14

1. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀπολαύει τοῦ ἀπαρχβίαστου τοῦ προσώπου του καὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται :

α) περὶ ἐμπραγμάτου ἀγωγῆς ἀφορώσης ἰδιωτικὸν ἀκίνητον κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς κατέχῃ τοῦτο διὰ λογαριασμὸν τοῦ κράτους ἀποστολῆς διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν προξενικῶν καθήκοντων,

β) περὶ ἀγωγῆς ἀφορώσης κληρονομίαν εἰς τὴν ὅποιαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἐμφανίζεται ὡς ἐκτελεστῆς

διαθήκης, διαχειριστής, κληρονόμος ή κληροδόχος, ιδίω τίτλω και όχι επ' ονόματι του κράτους αποστολής.

γ) περί άγωγής άφορώσης οιασδήποτε επαγγελματική ή έμπειρική δραστηριότητα, άσκουμένη εντός του κράτους διαμονής εκτός των έπισημων καθηκόντων του.

Ουδέν μέτρον εκτελέσεως δύναται να ληφθῇ έναντι του άρχηγού της προξενικής άρχής, πλην των περιπτώσεων των προβλεπομένων εις τὰ έδάφια α), β) και γ) της παρούσης παραγράφου και υπό τον όρον ότι ή εκτέλεσις δύναται να λάβη χώραν χωρίς να προσβληθῇ τὸ άπαραβίαστον του προσωπου ή της κατοικίας του.

2. Οί προξενικοί λειτουργοί, εξαίρεσει του άρχηγού της προξενικής άρχής, και οί προξενικοί υπάλληλοι δέν υπάγονται εις την δικαιοδοσίαν του κράτους διαμονής όσον άφορᾷ την άσκησιν των έπισημων καθηκόντων των. Ἡ διάταξις αύτη δέν απαλλάσσει της υποχρεώσεως άποζημιώσεως των ζημιών αἱ όποῖαι προσκλήθησαν υπό μεταφορικοῦ μέσου.

3. Οί προξενικοί λειτουργοί, εξαίρεσει του άρχηγού της προξενικής άρχής, και οί προξενικοί υπάλληλοι δέν δύνανται να συλληφθῶν ούτε να υποβληθῶν εις οίασδήποτε μορφῆς στέρησιν της έλευθερίας, εκτός εάν ήσκήθη ποινική δίωξις υπό των δικαστικῶν άρχῶν διά βαρὺ έγκλημα ή κατεδικάσθησαν δι' άμετακλήτου δικαστικῆς άποφάσεως. Εἰς την παρούσαν Σύμβασιν ως «βαρὺ έγκλημα» δέον να νοήται οἰονδήποτε εκ προθέσεως έγκλημα, διά τὸ όποῖον ή νομοθεσία του κράτους διαμονής προβλέπει ποινὴν στερητικὴν της έλευθερίας ής τὸ κατώτατον όριον εἶναι πέντε έτη ή βαρύτερα ποινή.

4. Εἰς την περίπτωσιν κατὰ την όποιαν προξενικός λειτουργός ή προξενικός υπάλληλος, εκτός της άσκήσεως των έπισημων καθηκόντων του, διαπράττει ἐπὶ του έδάφους του κράτους διαμονής πρᾶξιν ή όποία συμφώνως πρὸς την νομοθεσίαν του κράτους τούτου τιμωρεῖται, τὸ κράτος αποστολῆς ειδοποιεῖται περί τούτου εντός βραχυτάτης προθεσμίας διά της διπλωματικῆς όδοῦ. Ὁ άρχηγός της προξενικῆς άρχῆς ειδοποιεῖται περί τούτου ταυτοχρόνως.

5. Αἱ υπό του παρόντος άρθρου προβλεπόμεναι άσυλῖαι δέν εφαρμόζονται ἐπὶ προσώπων τὰ όποῖα εἶναι υπήκοοι ή μόνιμοι κάτοικοι του κράτους διαμονής.

Ἄρθρον 15

1. Τὸ κράτος αποστολῆς δύναται να παραιτηθῇ των προνομίων και άσυλίων των προβλεπομένων υπό της παρούσης Σύμβασεως διά τούς προξενικούς λειτουργούς, τούς προξενικούς υπάλληλους και τὰ μέλη των οικογενειῶν των τὰ συγκατοικοῦντα με αὐτούς. Ἡ παραίτησις αύτη πρέπει πάντοτε να εἶναι ρητὴ και να άνακρινόυται έγγραφως εις τὸ κράτος διαμονής.

2. Ἐάν ένας προξενικός λειτουργός ή ένας προξενικός υπάλληλος εγείρῃ άγωγήν εις περίπτωσιν κατὰ την όποιαν οὔτος θὰ άπήλαυε της έτεροδικίας, δέν δύναται να επικαλεσθῇ την τοιαύτην έτεροδικίαν έναντι πάσης άνταγωγῆς άμέσως συνδεομένης πρὸς την κυρίαν άγωγήν.

3. Ἡ παραίτησις από της έτεροδικίας διά τὰς άστικὰς δίκας δέν συνεπάγεται την παραίτησιν από της άσυλίας ως πρὸς τὰ μέτρα εκτελέσεως της άποφάσεως, διά τὰ όποῖα μία χωριστὴ παραίτησις εἶναι άναγκαία.

Ἄρθρον 16

1. Οί προξενικοί λειτουργοί και υπάλληλοι δύνανται να κληθῶν ήπως καταθέσουν ως μάρτυρες τῇ αἰτήσει των δικαστικῶν ή διοικητικῶν άρχῶν του κράτους διαμονής. Ἐν τούτοις ουδέν καταναγκαστικόν μέτρον ή έτέρα κύρωσις δύναται να ληφθῇ έναντι των προσώπων τούτων.

2. Αἱ δικαστικαὶ ή διοικητικαὶ άρχαὶ του κράτους διαμονής αἱ όποῖαι άπευθύνουν πρὸς ένα προξενικόν λειτουργόν ή υπάλληλον πρόσκλησιν εμφανίσεως ως μάρτυρος, λαμβάνουν άπαντα τὰ χρήσιμα πρὸς άποφυγὴν ένοχλήσεως της λειτουργίας της προξενικῆς άρχῆς μέτρα και, εἰ δυνατόν,

εἰς την περίπτωσιν προξενικοῦ λειτουργοῦ, λαμβάνουν τὰς προφορικὰς ή γραπτὰς καταθέσεις αὐτοῦ εις την προξενικὴν άρχὴν ή την κατοικίαν του.

3. Οί προξενικοί λειτουργοί και υπάλληλοι, ως και τὰ μέλη της οικογενείας των, δύνανται να άρνοῦνται ήπως καταθέσουν ἐπὶ γεγονότων σχέσιν έχόντων πρὸς την έπίσημον δραστηριότητα των μελῶν της προξενικῆς άρχῆς. Ἐχουν επίσης τὸ δικαίωμα να άρνοῦνται ήπως καταθέσουν ως πραγματογνώμονες διά τὸ έθνικόν δίκαιον του κράτους αποστολῆς.

4. Αἱ διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δέν εφαρμόζονται προκειμένου περί υπηκόων ή μόνιμων κατοίκων του κράτους διαμονής.

Ἄρθρον 17

Οί προξενικοί λειτουργοί, οί προξενικοί υπάλληλοι και τὰ μέλη της οικογενείας των τὰ συγκατοικοῦντα με αὐτούς, εάν δέν εἶναι υπήκοοι του κράτους διαμονής, απαλλάσσονται της στρατιωτικῆς θητείας και πάσης άλλης υπηρεσίας δημοσίας ωφελείας εντός του κράτους διαμονής.

Ἄρθρον 18

Οί προξενικοί λειτουργοί και οί προξενικοί υπάλληλοι, ως επίσης τὰ μέλη των οικογενειῶν των τὰ συγκατοικοῦντα με αὐτούς απαλλάσσονται πάσης υποχρεώσεως προβλεπομένης υπό των νόμων και κανονισμῶν του κράτους διαμονής εις θέματα καταγραφῆς, άδειῶν παραμονῆς και άλλων διαδικασιῶν της αὐτῆς φύσεως εις τὰς όποῖας ήθελον υποβληθῇ οἱ άλλοδαποί. Ἡ διάταξις αύτη δέν εφαρμόζεται ἐπὶ των προσώπων των έχόντων την ιδιότητα του υπηκόου ή του μόνιμου κατοίκου του κράτους διαμονής.

Ἄρθρον 19

1. Οί προξενικοί χῶροι και ή κατοικία του άρχηγού της προξενικῆς άρχῆς οἱ άνήκοντες κατὰ κυριότητα εις τὸ κράτος αποστολῆς ή οἱ μισθωθέντες υπό του κράτους τούτου ή διά λογαριασμὸν του τελευταίου τούτου, ως επίσης και αἱ δικαιοπραξίαι ή τὰ έγγραφα τὰ σχετικὰ πρὸς την κτήσιν των προαναφερθέντων πραγμάτων, απαλλάσσονται παντὸς φόρου ή παντὸς άλλου παρομοίου τέλους.

2. Αἱ διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δέν εφαρμόζονται ἐπὶ των καταβολῶν των εισπραττομένων εις άμοιβὴν ιδιαιτέρων υπηρεσιῶν.

3. Ἡ προβλεπομένη εις την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου φορολογικὴ άπαλλαγὴ δέν εφαρμόζεται ἐπὶ των φόρων και τελῶν οἱ όποῖοι, κατὰ τούς νόμους του κράτους διαμονής, επιβάλλονται εις τὸ πρόσωπον τὸ όποῖον συνεβλήθη μετὰ του κράτους αποστολῆς ή μετὰ του ένεργοῦντος διά λογαριασμὸν του κράτους τούτου, προσώπου.

Ἄρθρον 20

Τὸ κράτος αποστολῆς απαλλάσσεται των φόρων και παντὸς άλλου παρομοίου τέλους ἐπὶ των κινητῶν τὰ όποῖα εἶναι ιδιοκτησία του κράτους τούτου ή τὰ όποῖα εὑρίσκονται εις την νομὴν ή κατοχὴν του και χρησιμοποιοῦνται διά προξενικούς σκοπούς. Ἡ άπαλλαγὴ αύτη εφαρμόζεται επίσης ἐπὶ της κτήσεως των πραγμάτων τούτων. Ἐν τούτοις ή άπαλλαγὴ αύτη δέν εφαρμόζεται ἐπὶ των φόρων και τελῶν των εισπραττομένων εις άμοιβὴν παρεχομένων υπηρεσιῶν, οὔτε ἐπὶ έκείνων οἱ όποῖοι περιλαμβάνονται εις την τιμὴν των έμπορευμάτων και των υπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 21

1. Οί προξενικοί λειτουργοί και οἱ προξενικοί υπάλληλοι απαλλάσσονται της καταβολῆς πάντων των φόρων και λοιπῶν παρομοίων τελῶν πάσης φύσεως, επιβαλλομένων ή εισπραττομένων υπό του κράτους διαμονής ότον άφορᾷ τὰς άποδοχὰς τὰς όποῖας εισπράττουν εις άμοιβὴν των έπιστήμων καθηκόντων των.

2. Οί προξενικοί λειτουργοί και οἱ προξενικοί υπάλληλοι

ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των συγκατοικοῦντα μὲ αὐτοὺς ἀπαλλάσσονται ἐπίσης ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς τῶν λοιπῶν φόρων καὶ τελῶν, ἐθνικῶν ἢ τοπικῶν ἐξαιρέσει :

α) τῶν ἐμμέσων φόρων τῶν ἐνσωματωμένων εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν.

β) τῶν φόρων καὶ τελῶν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀκινήτων κειμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ κράτους διαμονῆς.

γ) τῶν φόρων καὶ τελῶν τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ κράτους διαμονῆς ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου καὶ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως καὶ τῆς κτήσεως τοῦ δικαιοῦματος κυριότητος ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἐξαιρέσει τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 23 περιπτώσεων.

δ) τῶν φόρων καὶ τελῶν, ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν εἰσοδημάτων τὰ ὅποια ἔχουν τὴν πηγὴν των ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς.

ε) τῶν τελῶν μεταγραφῆς, δικαστικῶν, ὑποθήκης καὶ χαρτοσήμου ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 19,

στ) τῶν φόρων καὶ τελῶν τῶν εἰσπραττομένων εἰς ἀμειβὴν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν.

3. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν προσώπων τὰ ὅποια ἔχουν τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπηκόου ἢ τοῦ μονίμου κατοικοῦ τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 22

1. Συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἰσχύι νομοθετικὰς καὶ κανονιστικὰς διατάξεις, τὸ κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν καὶ παρέχει ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς δασμοῦ, τέλους καὶ ἐτέρας συναφοῦς ὀφειλῆς, πλην ἐκείνων οἱ ὅποιοι προορίζονται ὥπως καλύψουν τὰς δαπάνας ἀποθηκεύσεως, μεταφορᾶς καὶ τὰς σχετικὰς πρὸς ἀναλόγους ὑπηρεσίας δαπάνας διὰ :

α) τὰ ἀντικείμενα τὰ προοριζόμενα δι' ἐπίσημον χρῆσιν τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

β) Τὰ ἀντικείμενα τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν προσωπικὴν χρῆσιν τῶν προξενικῶν λειτουργῶν ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των τῶν συγκατοικοῦντων μὲ αὐτοὺς.

2. Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολαμβάνουν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἐδάφιον β τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀπαλλαγῶν δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἀντικείμενα τὰ εἰσαγόμενα κατὰ τὴν πρώτην των ἐγκατάστασιν.

3. Εἰς τὸν ὅρον «ἀντικείμενα» περιλαμβάνονται ἐπίσης τὰ μεταφορικὰ μέσα.

4. Αἱ εἰς τὰς παραγράφους 1 ἐδ. β καὶ 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὑπηκόων ἢ τῶν μονίμων κατοικῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 23

1. Εἰς περίπτωσιν θανάτου προξενικοῦ λειτουργοῦ ἢ ὑπαλλήλου ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας τοῦ συγκατοικοῦντος μὲ αὐτοὺς, τὰ κινήτὰ τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν κληρονομίαν τὴν εὐρίσκωμένην ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ τέλους πάσης φύσεως ἐὰν ὁ ἀποθανὼν δὲν ἦτο ὑπῆκοος οὔτε μόνιμος κάτοικος τοῦ κράτους διαμονῆς καὶ ἐὰν τὰ πράγματα αὐτὰ εὐρίσκοντο εἰς αὐτὸ ἀποκλειστικῶς ἐξ αἰτίας τῆς παρουσίας τοῦ ἀποθανόντος ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ὡς μέλους τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας του.

2. Τὸ κράτος διαμονῆς ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κινήτων τοῦ ἀποθανόντος, ἐξαιρέσει ἐκείνων τὰ ὅποια ἐκτῆθησαν ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου καὶ εἶναι ἀντικείμενον ἀπαγορεύσεως ἢ περιορισμοῦ ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρον 24

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τοῦ κράτους διαμονῆς τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ζώνας εἰς τὰς ὅποιας ἡ πρόσβασις ἀπαγορεύεται ἢ ἐλέγχεται διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τὸ κράτος διαμονῆς ὀφείλει νὰ ἐπιτρέπη εἰς τοὺς προξενικοὺς λειτουργοὺς καὶ ὑπαλλήλους ὥπως κυκλοφο-

ροῦν ἐλευθέρως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς προξενικῆς περιφερείας διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 25

Ἄπαντα τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια ἀπολαμβάνουν προνομίων καὶ ἀσυλίων δυνάμει τῆς παρουσίας Συμβάσεως ὑποχρεοῦνται ὅπως, χωρὶς νὰ θίγωνται τὰ προνόμια καὶ ἀσυλίας των, σέβονται τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς, συμπεριλαμβανομένων τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν οἱ ὅποιοι ρυθμίζουν τὴν κυκλοφορίαν τῶν μεταφορικῶν μέσων καὶ τὴν ἀσφάλισίν των.

Ἄρθρον 26

1. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων της, ἡ προξενικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ εἰσπράττῃ τὰ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους ἀποστολῆς προβλεπόμενα δικαιοῦματα καὶ τέλη.

2. Τὸ κράτος ἀποστολῆς ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου καὶ τέλους πάσης φύσεως ἐπιβαλλομένου ἢ εἰσπραττομένου ἐντὸς τοῦ Κράτους διαμονῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ προβλεπόμενας εἰσπράξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Προξενικὰ καθήκοντα.

Ἄρθρον 27

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται :

α) νὰ προστατεύῃ τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τῶν ὑπηκόων του συμπεριλαμβανομένων τῶν νομικῶν προσώπων,

β) νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν, οἰκονομικῶν, ναυτιλιακῶν, μορφωτικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ κράτους διαμονῆς, κατὰ τὸν τρόπον προάγοντα τὴν συνεργασίαν καὶ τὰς φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν κρατῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 28

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται ν' ἀσκήτῃ τὰ ἀπαριθμούμενα εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον καθήκοντα ὡς καὶ ἕτερα προξενικὰ καθήκοντα ἐὰν ταῦτα δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται ν' ἀσκήτῃ τὰ καθήκοντά του ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς προξενικῆς του περιφερείας. Ἐκτὸς τῶν ὁρίων τούτων ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δὲν δύναται ν' ἀσκήτῃ τὰ καθήκοντά του παρὰ μόνον μὲ τὴν συναίνεσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

3. Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ ἀπευθύνεται γραπτῶς ἢ προφορικῶς εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς τῆς προξενικῆς του περιφερείας, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν κεντρικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 29

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται :

α) νὰ κατὰχωρίξῃ εἰς μητρώον τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

β) νὰ δέχεται πᾶσαν δῆλωσιν σχετικὴν πρὸς τὰ ζητήματα ἰθαγενείας,

γ) νὰ χορηγῇ, ἀνανέωνῃ, ἀκυρώνῃ τὰ διαβατήρια, τὰς θεωρήσεις εἰσόδου, ἐξόδου καὶ διελύσεως καὶ λοιπὰ σχετικὰ ἔγγραφα ὡς καὶ νὰ ἐπιφέρει εἰς αὐτὰ τροποποιήσεις,

δ) νὰ κατὰχωρίξῃ τὴν γέννησιν, τὸν γάμον καὶ τὸν θάνατον τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῶν τὰς σχετικὰς γνωστοποιήσεις καὶ πράξεις,

ε) νὰ κατὰχωρίξῃ τὴν λύσιν τῶν γάμων συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι καὶ τὰ δύο πρόσωπα εἶναι ὑπῆκοι τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

στ) να δέχεται πᾶσαν δήλωσιν ἀφορῶσαν τὰς σχέσεις συγγενείας τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

ζ) να προβαίνει εἰς τὴν τέλεσιν υἱοθεσίας ὁσάκις ὁ υἱοθετῶν καὶ ὁ υἱοθετούμενος εἶναι ὑπῆκοι τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων «ε» καὶ «ζ» τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἀπαλλάσσουν τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα τῆς ὑποχρέωσης ἥπως ἐκπληρῶσουν τὰς ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους διαμονῆς ἀπαιτούμενας διατυπώσεις.

Ἄρθρον 30

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀκολουθίας πράξεις :

α) νὰ δέχεται, συντάσῃ καὶ θεωρῇ τὸ γνήσιον τῶν δηλώσεων τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὡς καὶ νὰ χορηγῇ εἰς τοὺτους τὰ κατὰλληλα ἔγγραφα,

β) νὰ συντάσῃ, θεωρῇ τὸ γνήσιον καὶ δέχεται πρὸς φύλαξιν τὰς διαθήκας τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

γ) νὰ συντάσῃ καὶ θεωρῇ τὸ γνήσιον τῶν πράξεων καὶ δικαιοπραξιῶν τῶν συναπτομένων μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ ὁ μέτρον αἱ πράξεις καὶ δικαιοπραξίαι αὗται δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς καὶ δὲν ἀφοροῦν τὴν κτῆσιν ἢ τὴν μεταβίβασιν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, νὰ συντάσῃ καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὸ γνήσιον τῶν πράξεων καὶ δικαιοπραξιῶν μεταξὺ ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ἀφ' ἑνός, καὶ ὑπηκόων ἐτέρων κρατῶν, ἀφ' ἑτέρου, καὶ ὁ μέτρον αἱ πράξεις καὶ δικαιοπραξίαι αὗται ἀναφέρονται ἀποκλειστικῶς εἰς πράγματα ἢ δικαιώματα ὑφιστάμενα ἐντὸς τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ ἀφοροῦν ὑποθέσεις διεξακτέας ἐντὸς τοῦ κράτους τοῦτο ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ δικαιοπραξίαι καὶ πράξεις αὗται δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς,

δ) νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ ἔγγραφα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν ἀρχῶν ἢ τῶν δημοσίων λειτουργῶν τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τοῦ κράτους διαμονῆς, ὡς καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὸ γνήσιον τῶν ἀντιγράφων, μεταφράσεων καὶ ἀποσπασμάτων τῶν ἐγγράφων τούτων,

ε) νὰ μεταφράζῃ τὰ ἔγγραφα καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀκριβῆ μεταφράσιν τούτων,

στ) νὰ βεβαιώσῃ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐπὶ ἐγγράφων παντὸς εἶδους,

ζ) νὰ δέχεται πρὸς φύλαξιν πράγματα καὶ ἔγγραφα τῶν ὑπηκόων τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν ὑπηκόων αὐτῶν καὶ ὁ μέτρον τοῦτο δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς,

η) νὰ χορηγῇ πιστοποιητικὰ προελεύσεως διὰ τὰ ἐμπορεύματα.

2. Τὰ ἐκδιδόμενα ἢ θεωρούμενα ἢ μεταφραζόμενα ὑπὸ τοῦ προξενικοῦ λειτουργοῦ ἔγγραφα συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου λογίζονται ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ὡς ἔγγραφα ἔχοντα τὴν αὐτὴν νομικὴν καὶ ἀποδεικτικὴν ἰσχύν ὡς ἐὰν εἶχον ἐκδοθῇ, θεωρηθῇ ἢ μεταφρασθῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ ὀργάνων τοῦ κράτους διαμονῆς.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ νομοθεσία τοῦ κράτους διαμονῆς τὸ ἀπαιτεῖ τὰ ἔγγραφα ὀφείλουν νὰ ἐπικυρωθοῦν.

Ἄρθρον 31

1. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὰ ταχύτερον δυνατόν τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τοῦ θανάτου ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τοῦ ἀνακρινώσκει τὰς πληροφορίες περὶ τῶν κληρονομιαίων ἀγαθῶν, τῶν κληρονόμων καὶ τῶν κληροδόχων, ὡς καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως διαθήκης.

2. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν τὸ ταχύτερον δυνατόν τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τῆς ὑπάρξεως κληρονομίας ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς κατόπιν τοῦ θανάτου ὑπηκόου παντὸς ἄλλου κράτους, ὁσάκις ὁ κλη-

ρονόμος ἢ ὁ κληροδόχος εἶναι ὑπῆκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπίσης εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς λάβουν γνῶσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως κληρονομίας ὑπὲρ ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τρίτου κράτους.

3. Ἐὰν ὁ προξενικὸς λειτουργὸς λάβῃ πρῶτος γνῶσιν τοῦ θανάτου ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τῆς ὑπάρξεως κληρονομίας κατόπιν τοῦ θανάτου τοῦ τελευταίου τούτου, πληροφορεῖ περὶ τούτου μὲ τὴν σειρὰν τοῦ τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς.

4. α) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς νὰ λάβουν μέτρα διὰ τὴν διαφύλαξιν καὶ διαχείρισιν τῶν κληρονομιαίων ἀγαθῶν καταλειφθέντων ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου ὑπὸ ὑπηκόου ἢ εἰς ὑπῆκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ νὰ τὸν εἰδοποιῶν διὰ τὰ μέτρα εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ ἔχουν ἤδη λάβει.

β) Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ παρέχῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἀμέσως ἢ μέσω ἀντιπροσώπου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἐδάφειον α) τῆς παρούσης παραγράφου μέτρων.

Ἄρθρον 32

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται, χωρὶς εἰδικὴν πληρεξουσιότητα, νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἐνώπιον τῶν ὀργάνων τοῦ κράτους διαμονῆς τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας των ἢ ἐὰν δὲν εἶναι ἄλλως ἱκανοὶ ὅπως προασπίσων τὰ συμφέροντά των. Μία τοιαύτη ἀντιπροσώπησης θὰ παύῃ ἰσχύουσα ἀφ' ἧς στιγμῆς οἱ ὑπῆκοοι οὗτοι θὰ ὑποδεικνύουν τοὺς ἐντολοδόχους των ἢ θὰ ἔρχονται ἵνα προασπίσων οἱ ἴδιοι τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντά των.

Ἄρθρον 33

Ὁσάκις ὑπῆκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς μὴ ἔχων μόνημον κατοικίαν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἀποβιώσῃ ἐντὸς τοῦ κράτους τούτου κατὰ τὴν διάρκειαν παραμονῆς του, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ διαθέτῃ, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους ἀποστολῆς, τὰ χρήματα, τὰ ἔγγραφα, τὰ πράγματα καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀποθανόντος.

Ἄρθρον 34

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται ἐν ὀνόματι ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὁσάκις ὁ ἐν λόγῳ ὑπῆκοος δὲν εὐρίσκειται ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς νὰ λαμβάνῃ ἐκ τῶν δικαστηρίων τῶν ἀρχῶν ἢ τῶν φυσικῶν προσώπων τὰ χρήματα ἢ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸν ὑπῆκοον τοῦτον κατόπιν θανάτου ἐνὸς οἰουδὴποτε προσώπου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ μεριδίου του εἰς κληρονομίαν, τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν περὶ ἀτυχημάτων καὶ τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον τοῦ ὀφείλεται ὡς ἀσφάλεια ζωῆς. Ἡ ἐξαγωγή τῶν ἀντικειμένων, χρημάτων καὶ τιμαλφῶν αὐτῶν ὑπόκειται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ἄρθρον 35

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ προτείνῃ εἰς τὰ δικαστήρια ἢ εἰς ἄλλας ἀρμοδίας ἀρχὰς τοῦ κράτους διαμονῆς τὰς καταλλήλους ὑποψηφιότητας δι' ἐπιτρόπους καὶ κηδεμόνας διὰ τοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ τὰ πράγματα τῶν τοιούτων ὑπηκόων ὁσάκις ταῦτα κατελείφθησαν ἄνευ ἐποπτείας.

2. Ἐὰν ἐν δικαστήριον ἢ αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ θεωροῦν ὅτι ἡ προταθεῖσα ὑποψηφιότης δὲν εἶναι ἀποδεκτὴ δι' οἰκνὴ ἢ ἀνέχουσα αἰτίαν, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ προτείνῃ νέαν ὑποψηφιότητα.

Ἄρθρον 36

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν ἀμελλητὶ τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ ἀπάντων τῶν

ἀτυχημάτων τῆς κυκλοφορίας ἐπισυμβάντων εἰς ὑπηκόους τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ ὧν ἔλαβον γνώσιν αἱ ἐν λόγῳ ἀρχαί.

Ἄρθρον 37

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ συναντᾷ καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ πάντα ὑπῆκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς, νὰ τοῦ παρέχῃ πᾶσαν βοήθειαν καὶ συμβουλὴν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς λήψεως μέτρων διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτὸν νομικὴν συνδρομὴν.

Τὸ κράτος διαμονῆς κατ' οὐδένα τρόπον περιορίζει τὰς σχέσεις τοῦ ὑπηκόου τοῦ Κράτους ἀποστολῆς μετὰ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς καὶ τὴν πρόσβασιν του εἰς τὴν προξενικὴν ἀρχήν.

2. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν πάραυτα τὸν προξενικὸν λειτουργὸν τοῦ κράτους ἀποστολῆς περὶ τῆς συλλήψεως, τῆς κρατήσεως ἢ τῆς ὕφ' οἰανδήποτε μορφῇν στερήσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ ὑπηκόου τοῦ κράτους ἀποστολῆς.

3. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ ἐπισκέπτεται καὶ νὰ ἐπικοινωνῇ πάραυτα μὲ τὸν ὑπῆκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ὁ ὅποιος συνελήφθη, ἐκρατήθη, ἐστερήθη τῆς ἐλευθερίας του ὕφ' οἰανδήποτε μορφῇν ἢ ἐφυλακίσθη εἰς ἐκτέλεσιν ποινῆς. Τὰ εἰς τὴν παρούσαν παράγραφον σκοπούμενα δικαιώματα δέον ν' ἀσχοῦνται συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ κράτους διαμονῆς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν πάντως ὅτι οἱ ἐν λόγῳ νόμοι καὶ κανονισμοὶ δὲν ἀκυροῦν τὰ δικαιώματα ταῦτα.

Ἄρθρον 38

1. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται νὰ παρέχῃ πᾶσαν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐντὸς τῶν λιμένων ἢ ἐντὸς τῶν χωρικῶν ἢ ἐσωτερικῶν ὑδάτων τοῦ κράτους διαμονῆς.

2. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν τούτου καὶ ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος δύναται νὰ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν προξενικὸν λειτουργόν.

3. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ ζητᾷ τὴν βοήθειαν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων του ὡς πρὸς τὰ πλοῖα τοῦ κράτους ἀποστολῆς, ὡς καὶ τὸν πλοίαρχον καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος τῶν πλοίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 39

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δικαιούται :

α) ἄνευ προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς, νὰ διεξάγῃ ἀνακρίσεις ἐπὶ παντὸς συμβάντος λαβόντος χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαπλεύσεως ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀγκυροβολήσεως τοῦ πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς εἰς τοὺς λιμένας, νὰ ἐρωτᾷ τὸν πλοίαρχον καὶ πᾶν μέλος τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου, νὰ ἐπαρκεύῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, νὰ δέχεται τὰς δηλώσεις ληθεύῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου, νὰ δίδωται τὸν τόπον προορισμοῦ τοῦ πλοίου, ὡς καὶ νὰ διευκολύνῃ τὴν εἴσοδον, τὴν ἐξοδὸν καὶ τὴν παραμονὴν τοῦ πλοίου εἰς τὸν λιμένα.

β) ἄνευ προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς, νὰ διευθετῇ τὰς πάσης φύσεως ἀμφισβητήσεις μεταξὺ τοῦ πλοίαρχου καὶ παντὸς μέλους τοῦ πληρώματος, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀμφισβητήσεων αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὴν σύμβασιν ναυτολογήσεως καὶ τοὺς ἥρους ἐργασίας, καθ' ὃ μέτρον τοῦτο προβλέπεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους ἀποστολῆς,

γ) νὰ λαμβάνῃ μέτρα διὰ τὴν νοσηλίαν εἰς νοσοκομεῖον καὶ διὰ τὸν ἐπαναπατρισμόν τοῦ πλοίαρχου καὶ παντὸς μέλους τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου,

δ) νὰ δέχεται, συντάσῃ ἢ ἐπικυρώσῃ πᾶσαν δήλωσιν

ἢ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ κράτους ἀποστολῆς διὰ τὰ πλοῖα.

Ἄρθρον 40

1. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δικαστήρια ἢ ἄλλαι ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς ἔχουν τὴν πρόθεσιν νὰ προβοῦν εἰς πράξεις ἐξαναγκασμοῦ ἢ νὰ ἀρχίσουν ἐπίσημον ἀνάκρισιν ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς εἰδοποιοῦν περὶ τούτου τὸν προξενικὸν λειτουργόν. Ἡ γνωστοποίησις αὕτη γίνεται πρὶν ἢ προβοῦν εἰς τὰς πράξεις αὐτάς ἵνα ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ παρίσταται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πράξεων αὐτῶν. Ἐὰν ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δὲν παρέστῃ, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς τοῦ παρεχόμενου, τῇ αἰτήσῃ του, πάσας τὰς πληροφορίες περὶ τοῦ β,τι συνέβη.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι ἐξ ἴσου ἐφαρμοστέαι εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πλοίαρχος ἢ πᾶν μέλος τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου ὀφείλουν νὰ ἀνακριθῶν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν εἶναι πάντως ἐφαρμοστέαι ἐπὶ τῶν συνήθων τελωνειακῶν, ὑγειονομικῶν ἐλέγχων καὶ ἐλέγχων διαβατηρίων οὔτε ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν πραγματοποιουμένων τῇ αἰτήσῃ ἢ συμφωνίᾳ τοῦ πλοίαρχου τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 41

1. Ἐὰν πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ναυαγήσῃ, προσάρξῃ ἢ ἐξοικέλῃ ἐπὶ τῆς ὁχθῆς ἢ ὑποστῇ πᾶσαν ἄλλην ἀβάρειαν ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ ἐὰν πᾶν ἀντικείμενον ἀποτελοῦν τμήμα τοῦ φορτίου ὑποστάντος βλάβην πλοίου καὶ ἀνῆκον εἰς ὑπῆκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἀνευρεθῇ ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ ἐγγὺς αὐτῆς ἢ μεταφερθῇ ἐντὸς λιμένος τοῦ κράτους τούτου, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ κράτους διαμονῆς πληροφοροῦν περὶ αὐτοῦ τὸ συντομώτερον δυνατόν τὸν προξενικὸν λειτουργόν. Αὗται πληροφοροῦν ὡσαύτως τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ἤδη ἐλήφθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν διασώσεως τῶν ἀνδρῶν, τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου καὶ τῶν λοιπῶν πραγμάτων ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ πλοῖον ἢ ἀποτελούντων τμήμα τοῦ φορτίου του, τὰ ὁποῖα ἀπεσπᾶσθησαν τοῦ πλοίου.

2. Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ παρέχῃ πᾶσαν βοήθειαν εἰς τὸ ὑποστὰν βλάβην πλοῖον, εἰς τὰ μέλη τοῦ πληρώματος καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύναται νὰ ζητᾷ τὴν συνδρομὴν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ κράτους διαμονῆς.

Ὁ προξενικὸς λειτουργὸς δύναται νὰ λαμβάνῃ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα μέτρα ὡς καὶ τὰ μέτρα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπισκευὴν τοῦ πλοίου ἢ δύναται νὰ παρεμβαίνει ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ νὰ τοὺς ζητᾷ νὰ λάβουν ἢ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζουν τοιαῦτα μέτρα.

3. Ὅσῳκις τὸ ναυαγῆσαν πλοῖον τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἢ πᾶν ἀντικείμενον ἀνῆκον εἰς αὐτὸ ἀνευρεθῇ ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τοῦ κράτους διαμονῆς ἢ ἐγγὺς αὐτῆς ἢ μετεφέρθη ἐντὸς λιμένος τοῦ κράτους τούτου καὶ οὔτε ὁ πλοίαρχος, οὔτε ὁ πλοιοκτήτης, οὔτε ὁ πράκτωρ αὐτοῦ, οὔτε οἱ ἀντίστοιχοι ἀσφαλισταὶ δύναται νὰ λάβουν μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν ἢ τὸν προορισμὸν ἐνὸς τοιοῦτου πλοίου ἢ ἐνὸς τοιοῦτου ἀντικειμένου, ὁ προξενικὸς λειτουργὸς εἶναι ἐξουσιοδοτημένος νὰ λαμβάνῃ, ἐν ὀνόματι τοῦ πλοιοκτήτου, τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ὁ πλοιοκτήτης ἢ ἡδύνατο νὰ λάβῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται διὰ καταλλήλου τρόπου ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀποτελούντος τμήμα τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ ἀνήκοντος εἰς ὑπῆκοον τοῦ κράτους τούτου.

4. Όσakis οίονδήποτε αντικείμενον αποτελούν τμήμα του φορτίου του ναυαγίσαντος πλοίου του κράτους αποστολής ή τρίτου κράτους ανήκον εις υπήκοον του κράτους αποστολής ανευρέθη επί της ύλης του κράτους διαμονής ή εγγυς αυτής ή μετεφέρθη εντός λιμένος του κράτους τούτου, και ούτε ο πλοίαρχος του πλοίου, ούτε ο ιδιοκτήτης του αντικειμένου, ούτε ο πράκτωρ αυτού, ούτε οι αντίστοιχοι ασφαλισταί δύνανται να λάβουν μέτρα δια την διατήρησιν ή τὸν περιορισμὸν τοῦ αντικειμένου τούτου, ο προ-ξενικός λειτουργὸς ἐξουσιοδοτεῖται νὰ λάβῃ, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ιδιοκτήτου, τὰ μέτρα τὰ ὅποια ὁ ιδιοκτήτης θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Ἄρθρον 42

Τὰ ἄρθρα 38 καὶ 41 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀεροσκαφῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

Τελικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 43

1. Τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ τῆς διπλωματικῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους ἀποστολῆς ἐντὸς τοῦ κράτους διαμονῆς τὰ ἐπιφορτισμένα μετὰ τὴν ἄσκησιν προξενικῶν καθηκόντων ἐντὸς τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἀπολαύουν τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αἱ ὁποῖαι προβλέπονται εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν διὰ τοὺς προξενικούς λειτουργούς.

2. Ἡ ἄσκησις προξενικῶν καθηκόντων ὑπὸ τῶν προβλεπόμενων εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ προσώπων δὲν θίγει τὰ προνόμια καὶ τὰς ἀσυλίας αἱ ὁποῖαι τοὺς παρέχονται δυνάμει τοῦ διπλωματικοῦ των καθεστώ-τος.

Ἄρθρον 44

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ κυρωθῇ καὶ θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀνταλλαγῆς τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν εἰς Ἀθήνας.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς ἐκπνοῆς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἐν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ πληροφορήσῃ δι' ἐγγράφου γνωστοποιήσεως τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος περὶ τῆς προθέσεώς του ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἰσχύϊ αὐτῆς.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ τὴν περιέβαλον διὰ τῶν σφραγίδων των.

Ἐγένετο εἰς Μόσχαν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1978 εἰς δύο ἀντίτυπα, ἕκαστον εἰς τὴν ρωσικὴν καὶ ἐλληνικὴν, τῶν δύο κειμένων ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἰσχύϊ.

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν
Δημοκρατίαν
(Ὑπογραφή)

Διὰ τὴν Ἑνωσὶν Σοβιετικῶν
Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν
(Ὑπογραφή)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Εἰς τὴν Προξενικὴν Σύμβασιν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν

Τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς Προξενικῆς Συμβάσεως μετὰ ἡμερομηνίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ἑνώσεως Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, ἐφεξῆς καλουμένης «ἡ Σύμβασις», οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν συμφωνήσαν περὶ τῶν κατωτέρω:

1. Ἡ εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν γνωστοποίησις ἡ προβλεπόμενη εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθροῦ 37 τῆς Συμβάσεως λαμβάνει χώραν ἐντὸς προθεσμίας 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ υπήκοος τοῦ κράτους ἀποστολῆς συνελήφθη, ἐκρατήθη ἢ ἐστερήθη τῆς ἐλευθερίας του ὅφ' οἵανδήποτε μορφήν.

2. Τὰ δικαιώματα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ υπήκοου τοῦ κράτους ἀποστολῆς καὶ τῆς μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνίας δυνάμει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 37 τῆς Συμβάσεως, ὡς οὗτος εὐρίσκεται ὑπὸ σύλληψιν, κράτησιν ἢ οἰαδήποτε μορφῆς στέρησιν τῆς ἐλευθερίας του, παραχωροῦνται εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεως ἢ τῆς κρατήσεως.

3. Τὰ δικαιώματα ἐπισκέψεως καὶ ἐπικοινωνίας μετὰ τὸν υπήκοον τοῦ κράτους ἀποστολῆς, τὰ προβλεπόμενα εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθροῦ 37 τῆς Συμβάσεως, καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἔχει συλληφθῇ, κρατηθῇ, στερηθῇ τῆς ἐλευθερίας του ὅφ' οἵανδήποτε μορφήν ἢ φυλακισθῇ εἰς ἐκτέλεσιν ποινῆς, παραχωροῦνται εἰς τὸν προξενικὸν λειτουργὸν περι-οδικῶς.

Τὸ Παρὸν πρωτόκολλον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμήμα τῆς Συμβάσεως.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων οἱ πληρεξούσιοι τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον καὶ ἐναπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

Ἐγένετο εἰς Μόσχαν τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1978 εἰς δύο ἀντίτυπα, ἕκαστον εἰς τὴν ρωσικὴν καὶ ἐλληνικὴν, τῶν δύο κειμένων ἐχόντων τὴν αὐτὴν ἰσχύϊ.

Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν
Δημοκρατίαν
(Ὑπογραφή)

Διὰ τὴν Ἑνωσὶν Σοβιετικῶν
Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν
(Ὑπογραφή)

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὸν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ